

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Družba sv. Cirila in Metoda.

—o.— Svojemu zatonu bliža se leto Metodijevo, ki se je kakor svetla zvezda na mračnem nebu prikazalo nad sedanjimi slovanskimi rodovi ter obhajalo ločena in trudapolna naša slovanska pota. V ogromni in mnogorodni družini slovanski ni bilo niti jednega naroda, kateri bi ne bil takoj spoznal tisočletne te zvezde ter ne pozdravljaj je od dna svoje radostne duše! Ni ga v Slovanih nehvaležneža, ki bi se s svojimi brati vred ne spominal s srcem udanim velikega dela, katero sta našim prednikom in nam osnovala sveta brata Solunska, ni ga Slovana, ki bi v duhu ne pel hvale sv. Cirilu in Metodiju za to, da sta temelj položila naši narodni samostalnosti in vse slovanstvo otela smrtni nevarnosti, ki je nam pretila od grabežljivih in preoblastnih tedanjih Nemcev. Te nevarnosti še danes nismo rešeni zapadni Slovani in vroči boj, ki ga bijemo, da bi ohranili goli svoj život, je temu najjasniši dokaz. Zato nam je bila dobro došla zvezda, ki nam je že pred tisoč leti razsvetlila prva naša pota! Tisočletni spomin slovanskih apostolov dodal je nam novih močij, da laglje vztrajamo v narodnem našem boji in neplašeči se obcestnih napačnikov, pogumno gremo svojo pot, kakor sta jo

nama bila odkazala in pripravila sveta brata Ciril in Metodij.

Tako bode pač kmalu zašla premila zvezda leta Metodijevega, ali njena milina igrala nam bode še nadalje v naših srcih in ogrevala nas bode za obstoj, napredek in koristi slovanstva. Blagoviti sledovi tisočletnice Metodijeve pa se imajo še posebe kazati v nas Slovencih! Spomin na kulturno zrno, katero sta pred tisoč leti položila slovanska apostola v slovanske rodove, spomin, da je to zrno bil predragi naš narodni jezik in narodni nauk, ta spomin porodil je mej nami velevažni nasvet, da je treba slovenskemu narodu ustvariti zavod, ki bode odganjal sovražne sile od narodnega pouka in zavetje dajal tistim, katerim je bežati pred narodnimi ropi. In, hvala Bogu, res se je užitvoril ta nasvet, užitvoril ob tisočletnici smrti Metodijeve in z imeni sv. Cirila in Metodija se je krstila družba, katera ima biti poslednji in najtrdnější nasip proti požrešnemu nemškemu valovju, proti germanizaciji, katera slovensko našo nežno mladino odnaručuje, napravljajoča iz nje srdite renegate, odpadnike. Za tisočletnico Metodijevo dobili smo Slovenci šolsko matico, „družbo sv. Cirila in Metoda“ — pač nismo mogli lepše in hasnovitejše oslaviti spomina velikih apostolov slovanskih, pač nam bodo potomci hvaležni, ako jim to družbo izročimo močno in v stanovitnem, dobrem redu.

Okolnosti, v katerih nam je usojeno živeti, uverjajo nas dan na dan, da moramo zastavljati vse naše moči, če hočemo vsaj to ohraniti, kar smo dobili za svojimi predniki. Naša zemlja je trda in nebo, na katerem visijo naše pravice, je visoko! Z jedne in to daljše strani buta v našo svojino nemška povodenj, z druge strani pa nam ne dajejo razvijati se laški privilegovani pogoltniži. Tisti pa, katerim je izročen božanstveni poklic, braniti slabega pred močnim, nečejo uvaževati poklica svojega, — Bog s svojimi pravicami je visoko gori! Na koga naj se toraj zanašamo za pomoč? Sovražnik naš, ki hlepí po naši krasni zemlji, Nemec, se je zadnja leta nam v skrajno svarilo dobro organizoval. Nemški „Schulverein“ nam je ob mejah razpostavil svoje šatore s četami, ki so nam že ugrabile mnogo našega draga in potrebnega nam naraščaja. V južnem Štajerji, kjer ima po mestih v domačih renegatih najboljše oporo, zalaga jedno nemško šolo za drugo. Šole se polnijo s slovenskimi otroci, ker vabila va-

nje so slajša kot med. Društvo, ki šteje 960 podružnic in ima na leto dohodkov 260.000 gold., ki je vrhu tega podprto od štajerskih deželnih in državnih uradov, poprej ne bode odjenjalo, dokler ne doseže svojega smotra. Nemški „Schulverein“ je svojo želo zasadil v slovenski ostanek na Koroškem, le da bi že naprej, predno dobodo koroški Slovenci svojih narodnih šol, v njih zamoril ali vsaj potlačil slovensko zavest. Ugnezdil se je tudi v Primorji, da vam tudi tukaj v zvezi z italijansko propagando uničuje slovenski zarod; na tej strani imamo se Slovenci boriti z dvema neprijateljema za življenje in smrt. Kje je v teh slovenskih pokrajinah kako poroštvo, da v nejednakem boji ne podležejo zadnji Slovenci, da se brez pomoči konečno ne dajo zagrebsti v grobove, iz katerih jih nihče več ne bo mogel poklicati v narodno življenje? In ali je morebiti naše stajalo v Kranjski trdno, nerazrušno? Ne gledé na to, da se zavoljo uradne nemščine marsikdo tudi v kranjski kronovini odpove slovenski svoji narodnosti, hujše je to, da nam naša če tudi zboljšana vzgoja po učilnicah še vedno pači narodni značaj in da dobimo celo mi sami oziroma zavoljo katerih tako vzgojo zagovarjati mislimo. Ob taki vzgoji je le čudo, da imamo še toliko narodno nepokvarjenega naraščaja. Toda tudi te „zbojšane“ razmere kranjske so nam le od danes do jutri, ker so zavisne od faktorjev, ki so izven naše volje in moči. Na te naše nestanovitne razmere pa prežijo lokave neizcerpne kapitalije nemškega „Schulvereina“ in kranjske hranilnice; kjer mogo in utegnejo, podpro nam nemštvo v kranjski deželi. A četudi ne bi bilo že v Kranjski tako slabo, kakor je, za narodno našo stvar, pomisliti je, da pòje nam sovražna sekira čedalje bližje in da bode padla po deblu, kadar bodo okleščene veje in vejice. Kadar nas Slovence stisnejo do mej naše kronovine, potem se bodo za narodnost slovensko v tej kronovini štele le še minute in sekunde!

Katero narodno srce vsega tega ne čuti? Kdo bi se po tem obotavljaj pripoznati, da nam je zjedinjeno delo za podporo prvotnih osnov naše narodnosti, da nam je družba za slovensko šolstvo krvavo potrebna? Pripoznali so to zá-se celo Čehi v neprimerno boljših okolnostih nego smo mi, in osnovali so si „Ustředni Matici školskou“, katera je že tisoče in tisoče českých otrok rešila iz nemške roke. V istini bila je zadnja ura tudi za nas, da smo jeli misliti na jednako društvo in smo si osno-

LISTEK.

Iz Slavonije.

I.

Gospod urednik! Od vseh strani dobivate dopisov in raznih vestij, le iz blažene Slavonije še niste imeli do sedaj niti dopisov niti raznih vestij v našem najstarejšem radikalnem dnevniku. Preje ipak, nego Vam počnem dopisovati iz zabitega kraja kjer še ne poznajo niti železnice niti fjakarjev, moram povedati, da Vi vsi, kolikor vas je pri uredništvu, niti ne poznate Požege, glavnega mesta šijačke pokrajine, katera bo v štirinajstih dneh zaslovela po vsej avstro-ogerskej monarhiji, na obeh straneh Litve.

Lahko je Vam pisati kaj o Dunaji in Budimpešti, celo o španjske koleri, ali o Požegi ne vé v Ljubljani nobeden človek pametne besede ziniti, niti g. Prostoslav Kretanov ne, mesto Požega je Ljubljanskemu prebivalstvu le po imenu poznato, nekaterim celo po imenu ne.

Rekel sem, da bode Požega kmalu zaslovela, pa kako tudi ne bi, ker bodo mej zidini tega svobodnega in kraljevskega grada skozi tri dni stanovali in prebivali poleg samega cesarja i dva nadvojvodi, ne vem koliko generalov, vsi slavonski magnati in bosanski begovi, vsi biskupi hrvatski in srbski, polovica hrvatske vlade, oddel brzojavnega in pošarskega urada in vse polno vojakov, pešcev in konjиков. — Da brez židovskih žurnalistov ostali ne bomo, se razumeva samo po sebi. Tudi ministra predsednika Tiszo bodemo imeli v Požegi, ali samo po dnevu, po noči ne, ker je naša politična oblast opredelila stan četvorici ogerskih ministrov v Stražemanu, poldrugo uro oddaljenem od našega glavnega mesta.

Ker ima grad Požega svoj slavní magistrat, kakor ga imajo druga mesta, se razumeva samo po sebi, da ta slavní magistrat bedi v prvej vrsti nad blagostanjem prebivalcev, kolikor jih zdaj ima, in da skrbi tudi za tiste, ki imajo priti.

Požega ima, kakor ste menda že kedaj slišali, lepo okolico. Čeravno Požežani baje niso krivi in

ni njihova zasluga, da imajo tako lepo okolico, je ipak ta lepa Požeška dolina, po Rimljanih „vallis aurea“ nazvana, prouzročila, da so visoke vojne oblasti spoznale prikladnost terena, ter odredile vojaške manevre, kateri delajo požeškemu magistratu milijon sivih las. Ni to kar si bodi, ako prebivalstvo, broječe z menoj vred kakih 3566 duš, ima ukvartirati 7 do 8 tisočev tujcev in skrbeti, da vsprejme najvišjega svojega gosta dostojno, kakor se spodobi za Požego, metropolo Šijakov.

Akopram se ni v sto letih toliko popravilo, kakor letos tečajem nekoliko mesecev, pokazuje Požega pri vsem tem še vedno svoje primitivno lice in tudi predstojéče parade ne bodo naredile iz Požege — Pariza, kakor to nekateri tukaj mislijo. — Nekaj bode tudi Požega imela jednakosti z velikimi mesti in sicer draginjo. — Grof Pejačević na pr. pogodil je dve sobici, za kateri bode plačal po 25 gld. na dan; če ni to napredek za Požego, pa recite, da ni.

O polepšanji mesta Vam moram tudi kaj povedati in sicer za danes samo dve reči: Ko so

vali „Družbo sv. Cirila in Metoda“, katere zlati namen je: vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi. A kaj sedaj? Slovenski rodoljubi vzemimo v roke pravila nove družbe in glejmo, kaj moremo sami storiti za družbini namen in kaj moremo zanj storiti pri drugih. Organizacijo, obširno organizajo moramo dati družbi, ako hočemo, da nam bode to, kar bi radi. Zatorej na delo vsak, kdor ljubi svoj rod, slovensko ime, katero je v nevarnosti, katero pa se bode dalo rešiti z dvakrat narodnim šolstvom pod zastavo sv. Cirila in Metodija, katera dala sta nam vero v Boga, a tudi vero v same sebe! Še dolgo potem, ko bode za zmirom od naroda našega slovenskega odvračena nevarnost potujčenja, ko bode narod naš tako samosvoj, kakor sta slovanska apostola vse nas Slovane imeti hotela, še dolgo potem bodo se sedanjih očetov spominali srečnejši unuki, praznujoči sv. Cirila in Metodija in njihino družbo. Ako si namreč dobro gojimo ta spomenik tisočletnice Metodijeve, ta spomenik bode potem večni. Torej na delo za „Družbo sv. Cirila in Metoda!“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. avgusta.

Ob svojem času smo že omenili, da se volitev dra. Blocha za **državni zbor** v Kolomei na Galickem ni popolnoma pravilno vršila. Blochov protikandidat dr. Byk je sedaj izdelal protest proti tej volitvi in predložil ga dru. Herbstu. Ta se je izjavil, da se ta volitev ne sme potrditi, ako so fakta resnična, katera navaja dr. Byk. Državni zbor bode imel razsoditi, ali bode Kolomejce zastopal Bloch ali Byk.

Ker se je obligatorično zavarovanje živine na **Moravskem** dobro obneslo, bavi se sedaj deželni odbor z vprašanjem, da bi se uvelo obligatorično zavarovanje proti ognju. Od tega zavarovanja bode dežela imela še več dobička, kakor misli deželni odbor, ker se predmeti, ki se imajo zavarovati, ne bodo mogli utajiti, kakor se pogostem prigodi pri živini. Do sedaj, ko še niso bili vsi gospodarji zavarovani, je dežela mnogo izdala za podpore pogorelcem. To bode sedaj odpalo. Napominane podpore so skupno za vso deželo znašale precejšnjo svoto, a na vsakega pogoreleca prišlo je le malo goldinarjev. Poslednji večkrat podpore neso porabili v to, da bi postavili novo poslopje, ampak izdali jo za hrano. Tako je marsikak kočar postal proletarec. Sedaj bode pa, upa deželni odbor, vsak pogorelec za zavarovano svoto, ki jo bo dobil, lahko postavil novo hišo. Ali bode zavarovanje res tako blagodejno, moramo počakati, da skušnje potrdijo. Ta deželna zavarovalnica zavarovala bi tudi pohištvo, toda to zavarovanje ne bode obligatorično. Dne 4. septembra bode se v Brnu sešla enketa, katero je sklical deželni odbor, da izreče svoje mnenje o obligatnem zavarovanju.

Ogerskemu državnemu zboru bode se v jedni prvih sej predložil budget za prihodnje leto. Ministerstva za pravosodje, nauk in bogočastje ter trgovino zahtevajo za prihodnje leto štiri milijone več, kakor je bilo za leto dovoljeno. O tem bode pa še razsojeval ministerski svet. Kakor se misli, bodo se dal naposled budget tako urediti, da se ne bode dosti ločil od letošnjega. — Umrli je bivši ogerski komunikacijski minister Ordody v Ischlu. Pokojnik bil je prevzel ministerstvo 19. avgusta 1880, ko je odstopil Toma Pechy. Če tuči se poprej ni dosti bavil s komunikacijskimi zadevami, vendar je vodil to ministerstvo jako spretno. Najvažnejša njegova stvoritev je, da je dosegel sporazumljenje z avstrijsko železnico. Ordody bil je

namreč Požežani čuli, da se v Zagrebu polivajo ulice z vodo, so tudi oni naložili velik sod na voz, napolnili so ga s čisto vodo ter so odprli pipo, da je voda tekla iz soda. Ker pa ni hotela voda iz pipe redovito škropiti ulic, prišel je mestni težak ter je z lopato mahal po curku in je tako škropil ulice, katera poskušnja se je tako slabo obnesla, da je magistrat dal zapoved, da ima vsak hišni gospodar pred svojo hišo sam škropiti, če ne bode deževalo. To je menda vendar dosti pametna naredba.

Ker imajo v Požegi na sredi glavnega trga statvo sv. Trojice, katero je bil časa zob že zelo oglodal, so zaključili na magistratu, da se ta statva ima renovirati. Res so dobili človeka, ki je statvo pobarval, samo se mu je zgodilo, da je Bogu očetu naredil rudeč plašč, sinu plav, a sv. duhu je podelil belo perje, tako, da imajo Požežani zdaj „narodno“ sv. Trojico, kar je mnogo sitnostij naredilo slavnemu magistratu, ko so namreč novine začele smešiti ukrep njegov v pogledu narodnih barv na statvi sredi glavnega trga.

jako čislani na Ogerskem. Od poslednjih volitev sem se je odtegnil javnemu življenju.

V Bosni in po Hrvatskem se širi govorica, da bode cesar pri manevrih v Požegi izdal manifest, da se **Bosna in Hercegovina** pridruži kot samostojni provinci ogerske državne polovice. Bosensko prebivalstvo neki samo želi, da se ti dve provinci stalno pridruži cesarstvu. Nek Mahmed bej Kapitanović nabira podpise za addresso, da se ti dve deželi pridruži Avstriji. Podpisujejo se mohamedanci, katoliki in pravoslavni. To addresso bode velika deputacija Bošnjakov izročila cesarju, ko pride v Požego. — S 1. oktobrom začne se nabiranje novincev v Bosni in Hercegovini. Kakor se kaže, bode določeno število novincev kaj lahke dobiti. Tako se ima v Mostaru nabrati 41 novincev, k novačenju jih pa pride 594. Ravno tako je tudi v drugih krajih.

Vnanje države.

Ob shodu **avstrijskega** cesarja in **ruskega** carja v Kromerizu so se neki živo menjale depeše mej knezom Bismarckom na eni strani, Giersom in Kalnokijem na drugi strani. Oba cesarja sta pa bila odposlala skupni telegram na nemškega cesarja, v katerem sta ga pozdravila in izrazila misel, da je v duhu navzoč. Cesar Viljem se je hitro brzojavno zahvalil za ta pozdrav. — Berolinski dopisnik „Pol. Corr.“ je preverjen, da se sedaj Angliji ne bode posrečilo s Turčijo se zvezati proti Rusiji. Sedaj, ko so v Carigradu videli, kaka prijaznost vlada mej Avstrijo in Rusijo, ne bodo hoteli nasprotovati Rusom. Zategadelj, misli ta dopisnik, je ta shod še bolj utrdil svetovni mir.

Španski listi kaj vojevito pišejo proti Nemčiji. Pa tudi občinstvo je jako razdraženo. Čudili bi se lahko, kako da kažejo Španjci tak pogum. Kakor se nam dozdeva, so na Španskem preverjeni, da se bode Nemčija bala zaplesti se v vojno iz strahu, da bi jo Francozi ne napali. Tega se morda Nemci res bojé, kajti sicer bi tako mirno ne pisali nemški vladni listi, ko na Španskem tako zabavljajo proti Nemčiji. Na Francoskem se dosedaj dosti ne zmenijo za ta konflikt. Skoro vsi francoski listi menijo, da je najbolje, da Francoska v tej stvari ostane popolnoma neutralna. Drugače seveda bi bilo, ko bi res prišlo do vojne mej Nemci in Španjci. Tedaj bi se gotovo na Francoskem pokazalo sovraštvo proti Nemcem in narod bi vlado prisilil začeti vojno z Nemci, ko bi poslednja tega tudi ne marala. Kako velika pa je razburjenost na Španskem kaže to, da je več španskih firm že odpovedalo razna naročila blaga iz Nemčije. Ta konflikt utegnil bi tedaj dosti škodovati nemški obrtni. To tembolj, ker se na Španskem sedaj močno agituje zato, da se razne carinske olajšave, katere je do sedaj uživala Nemčija, odpovedo, in podobne olajšave dovolijo Angležem. Angleži kupujejo jako mnogo kmetijskih pridelkov na Španskem, zato mislijo španski listi, da je bolje, ako se angleškim obrtnim izdelkom olajša uvoz v deželo, nego pa nemškim, kajti Nemci ne kupujejo skoro ničesar na Španskem.

Na **Angleškem** se tudi začenja volilna agitacija. Liberalni listi priporočajo liberalcem in radikalcem, da v vsakem volilnem okraju postavijo le po enega kandidata, kajti če se bodo glasovi cepili, bodo zmagali konservativci v mnogih okrajih, v katerih bi sicer liberalci. Nek večji angleški list pravi, da morajo liberalci gledati, da jih bode več voljenih, kakor konservativcev in Ircev ukupe, kajti sicer se ne bodo mogli vzdržati na krnilu, če tudi vržejo konservativno ministerstvo. Kakor se govori, utegne biti Ircev voljenih kakih 80. Zato bi bilo prav lahko mogoče, da bi v zbornici Irči odločevali pri najvažnejših vprašanjih. Irči pa tudi sami dobro vedó, da je političen položaj zanje ugoden. Parnell že pri svoji agitaciji propoveduje, da čas ni daleč, ko Irska dobi svoj parlament. Demokratski volilski odbori, bodo od kandidatov zahtevali jasne programe. Sestavili so kakih trideset točk, na katero bode mogel vsak kandidat odločno odgovoriti z „da“ ali „ne“ brez vsakih „če“ in „pa.“ S tem hočejo za-

Tako nobeden človek ne more ustreči vsem ljudem, tudi požeški magistrat ne, kateremu sicer ne manjka originalnih idej.

Čitali ste menda, da je dne 13. avgusta t. l. prišla iz Barča do Pakraca prva lokomotiva; v novinah sem čital, da so bili gostje na novem kolodvoru v Pakracu slovesno vsprejeti, in da so imeli potem v Pakracu velik banket. Brez banketov v Slavoniji ni nič; to je vse resnica, kar so pisale novine, samo nisem jaz čul slavnostnega govora na kolodvoru v Pakracu, katerega sem čital v novinah, čeravno sem bil čisto blizu lokomotive, ampak jedino sem čul besede: „Wo warts so lang?“ — „Warum seids nicht früher gekommen?“ To je bil slavnostni govor, o katerem so potem pisale novine. Sicer je to vse jedno, kakov je bil slavnostni govor, samo da imamo v Pakracu svojo lokomotivo, katera pa žalibog iz Pakraca še ne bo tako hitro prišla do Požega.

Spectabilis.

preti pot v zbornico nekaterim veterinjakom, ki se vedno sklicujejo na okoliščine in plašč obračajo po vetru.

O smrti Mahdijevega naslednika se poroča sledeče. Ko je Mahdi umrl, pograbil je njegov naslednik Abdulah vse njegove zaklade in jih ukazal iz Omdurmana spraviti v Kartum. V poslednjem mestu se je nastanil in izbral stražo iz Bakkarah-rodu, iz katerega rodu je on. To je razdražilo vse druge **Sudancee**, zlasti pa vojake v Omdurmanu. Poslali so tedaj deputacijo k njemu, ki je zahtevala, da naj po lje pograbljenе zaklade nazaj v Omdurman, in izbere stražo iz vseh udanih mu rodov. Poslednji njih želji obljubil je ustreči, zaklade, je pa rekel, bode še potreboval v boji proti nevernikom. Omdurmanski vojaki s tem neso bili zadovoljni. Pridrli so v Kartum, kjer se je unel hud boj. Abdulah je prišel na ulice s koranom v roki in skušil pomiriti bojujoče. Ali to ni dosti izdalo. Boj je trajal dalje in nekdo je Abdulaha suril z bodalom, da se je mrtev zgrudil. V tem boji je tudi pal emir Berberski, Mohamed-el-Khair. Naposled so zmagali Bakkarahi in sedaj gospodujejo v mesu, kakor se jim zdi.

Dopisi.

Iz Trsta 27. avgusta [Izn. dop.] V gradu Miramare že mnogo let ni bilo tako živahno, kakor sedaj, ko biva v njega rajskih prostorih cesaričinja Štefanija. Vse se giblje in dela na radost mladi dami: ona pa se pridno sama poleg še jedne dame z dvema konjičema vsaki dan vozi iz Miramare v mesto in na druge strani.

Lepo je videti, kako visoka gospa sama vodi iskra konjiča brez strahu mej ljudstvo, katero spaznavši jo, jej navdušeno kliče: živio! Cesaričinja se prijazno priklanja in zgine s čilimi konjiči naprej.

Udje podpornega in bralnega društva jako marljivo razprodajajo knjižice „Tisočletnica Metodova“. Razprodalo bi se jih gotovo veliko, ko bi bil tukaj spreten raznaševalec za mesto in okolico; ker vsak, kdor knjižico v roke vzame in pregleda, jo tudi gotovo kupi. Tak raznaševalec naj bi tudi hodil po veselicah in besedah in razprodal bi jih na tisoče, ker ljudstvo kaj tacega rado čita.

Tudi letos, kakor druga leta, vihrala je slovenska trobojnica v 23 dan t. m. po Trstu, marsikojemu v jezo. Isto tako bilo je 17. t. m. zvečer pri bakljadi na predvečer cesarjevega rojstva. Takrat bili so „Sokoli“ v lepih svojih opravah. Italijani so kar osupnjeni gledali, kajti marsikdo še ni videl „Sokolov“ in tudi prizor z našimi trobojnicami jim je še nov.

Tržaški Sokol je v zadnji čas zgrehil pot, katero so mu ustanovniki uglasili, nič ne gre, kakor bi imelo biti mej družabniki. Hoče se nekako visoko leteti, pa se ne more, ker ni močij pri naši malebrojni inteligenci. Treba mu treh stvari: Urediti se mora komanda, uvesti strožja disciplina in pridneje telovaditi, potem bo „Sokol“ tak, kakršnega si želimo. In to je prav lahko izpeljivo, saj ima „Sokol“ same čile in korenjaške člane, ki bi vsakemu društvu bili na čast.

Opazovalo se je od več strani, da se je pozabilo na deputacijo v Prago in Vipavo, kjer je bil celo „Savinjski Sokol“ zastopan, dasi je od Vipave veliko bolj oddaljen, nego mi Tržanani.

Danes bil je velikanski pogreb onih ponesrečenih delavcev v Lloydovem arsenalu, ki so bili smrtno poškodovani, ko je na parniku „Argo“ kotel počil. Umrlo jih je do sedaj osem, dva pa bode teško okrevala. Jeden zapustil je šestero otrok in nosečo ženo, jeden se je imel čez nekaj dni oženiti.

Tržaško podporno in bralno društvo se je s 24. t. m. preselilo v novo lepše in obširnejše stanovanje na lepem razgledu pred veliko vojašnico, nasproti Caffè Comercio, št. 15. v drugem nadstropji. To društvo zadnji čas prav lepo, mirno, tiho napreduje brez krika, ter gleda, da na vse strani zadovoljuje člane. Društvo skrbi za materialno podporo bolnim, pa tudi bralni oddelek ima dosti berila, raznih knjig in časnikov, n. pr. „Sl. Narod“, „Slovan“, „Zvon“, „Edinost“, „Soča“, „Naša Sloga“, „Cvetje z vrtov sv. Frančiška“, „Zlata Praha“, „Parlamentär“, „Triester Tagblatt“, „Il Soldo“.

Ruska korveta „Elborus“, katera je bila pred nekimi dnevi se ukotvila v našem pristanišču, odplula je v Benetke.

Iz Idrije 27. avgusta. [Izv. dop.] Dolgo že ni bilo čitati v „Narodu“ niti v kakem drugem slovenskem časniku dopisa od tukaj. Dasiravno ni potrebe, da bi se vse širokemu svetu naznanjalo, vendar bi se važnejše stvari le morale zapisavati, saj

se to mej omikani narodi zmatra za živo potrebo. Zato se mi jako čudno zdi, od kod, in čemu to vedno molčanje, mari Idrija ne spada mej izobraženi svet? — Naj poskusim toraj jaz svojo srečo. da nekaj vrstic zapišem: Dolenjske volitve v državni zbor tudi tukaj v obče kritikujemo, in to tem bolj, ker se je zadnja deželnozborska, kakor tudi včerajšnja tukaj tako mirno izšla, kakor še poprej nikdar nobena ne. Vemo torej zdaj dobro ceniti pošteno disciplino pri volitvah, kajti ta navdušuje in pospešuje zaupanje mej volilci in mej izvoljenimi.

Za volitev v deželni zbor, katera se je včeraj vršila, bili so naši volilci že davno dobro pripravljeni. Po dogovoru več zaupnih mož, ponudila se je kandidatura najprvo našemu vrlemu in v obče priljubljenemu gospodu J. Novaku, c. kr. viš. rud. svetniku, a on se je izrazil, da je pod nobenim pogojem ne vsprejme. Naprosili smo potem gospoda Feliksa Stegnarja, katero prošnjo je 82 volilcev podpisalo. On je kandidaturo v naše obče veselje tudi prevzel. Gospoda Stegnarja poznamo Idričanje od njegovega večletnega službovanja tukaj, kot jako značajnega in neumorno delavnega moža, in ne dvomimo, da bodo naši narodni poslanci z njegovo izvolitvijo tudi popolnem zadovoljni.

Volitev ta se je včeraj prav mirno vršila, udeležilo se je je 78 volilcev. Vsi oddani volilni listi bili so veljavni, in glasili so se jednoglasno na gospoda Stegnarja.

Omeniti pa moram, da se nihče uradnikov te volitve ni udeležil, dočim se jih je državnozborske volitve udeležilo 11, a 16 fakcijskih ne.

Statistika včerajšnje volitve je sledeča:

Od volilcev, ki so se tudi državnozborske volitve udeležili, volilo jih je včeraj 55, onih, ki se državnozborske volitve neso udeležili, dasiravno so imeli vso pravico, je sedaj prišlo g. Stegnarja volit 23, onih pa, ki so se državnozborske volitve udeležili, a včerajšnje ne, je 32. Število vseh volilcev je 168. Veliko več glasov bi bilo še oddanih, ko bi se bilo odločila tudi popoldne jedna ura za tiste, ki so dopoludne na „šihtu“ (pri delu v jami), in le popoldne prosti, kar se bode pri prihodnjih volitvah doseči skušalo.

Naj omenim še, da nas je v 21. dan junija obiskal naš vrli državni poslanec g. dr. Josip Poklukar. Bil je vsestransko prav simpatično vsprejet. Želeli bi pa bili pri tej priliki, da bi se bil naš gospod župan gledé kosila drž. poslancu na čast prirejenega nekoliko bolj oziral na naše narodno meščanstvo. Tako pa nekateri narodni gospodje neso bili vabljeni, vsi glavni nemškutarji pa. Razumeva se, da se slednji neso udeležili kosila, kakor tudi prej volitve ne. Po dovršenem kosilu je g. dr. Poklukar v čitalnici zbranim volilcem jako natančno in obširno poročal o delovanji v državnem zboru, kar nas je vse jako zanimalo, in v obče se je želja izrekla, da bi se le večkrat ponavljala taka zborovanja.

Iz Kranja 22. avgusta. [Izviren dop.] Dne 20. t. m. priredil je tukajšnji godbeni klub povodom cesarjevega rojstvenega dne koncert, katerega čisti dohodek bil je določen revnim gimnazijcem. Godbeni klub izbral je baš za ta večer najlepše skladbe, — sosebno pa je slušateljem ugajala nova skladba g. Parme četvorka sestavljena iz slovenskih narodnih pesnij, katera se je pričela z našim vedno novim in vedno Slovanu v srce segajočim Jenkovim „Naprej.“ — Za vse skozi izvrstne in eksaktne produkcije želi so gospodje članovi godbenega kluba mnogo hvale in odobravanja; vsaj reči moramo po pravici, da se je vsakdor čudil izbornim vspehom mladega godbenega kluba, koncert bil je mnogobrojno obiskan, za to je bil pa tudi njega vspeh povoljen, kajti za fond ubozih gimnazijcev nabralo se je črez 80 gld. — Vsakdor je bil gotovo vesel tega lepega večera, kateri so priredili članovi godbe kluba, ter gotovo želel iz vsega srca, da bi se vrli godci zopet v kratkem oglasili! Vivat sequens.

Domače stvari.

— (Deželne sodnije predsedniku g. Kočevarju) čestital je na njegovem imenovanji tudi deželni odbor kranjski in trgovska in obrtna zbornica kranjska.

— (Osobne vesti.) Pesnik Simon Gregorčič ustavil se je na povratku iz Prage in Velegrada včeraj dopoludne v Ljubljani. Žal, da ni utegnil dalje, ko bi mu bilo društvo „Slavec“ rado priredilo pevski večer. — Slikar Jurij Šubic pri-

peljal se je danes iz Pariza v Ljubljano, da dogotovi slike v novem muzeji.

— (Silna nevihta) prišla je danes nad Ljubljano in okolico. Jedva so vojaki odpotovali proti Koroškemu — Kuhnovi so bili menda pri Št. Vidu, 97. pešpolk pa nad Šiško, ulila se je mej gromom in bliskom prava ploha, vmes pa je pihal jako močan veter. Jako ljut bil je vihar na Ljubljanskem barji. Poškodoval je vsakemu posestniku kaj. Jednemu hišo, drugemu hlev, tretjemu kozolec. Velika drevesa je polomil, nekatera kar s koreninami izruval. Na Lavrici popihal je par tisoč opek s strehe. Mej Škofljico in Ljubljano bilo je kakih 15 voz prevrnjenih. Posebno hudo godilo se je ljudem, katere je nevihta zasačila na potu. Krave, konje in vozove metal je vihar v jarke. Posestniku Jeretu vrgel je vihar štiri konje z vozovi vred v jarek. Jeden konj je poginil, ker ni bilo o pravem času pomoči. Jeden posestnik z barja, ki ima 400 gld. škode, dejal je: „Sedaj še le umejem viharje v Ameriki, o katerih večkrat čitam“. Vihar bil je jako razširjen, kajti potovalci s Trsta nam pripovedujejo, da jo bilo okolu 8. ure na Krasu tudi tako temno, kakor pri nas in tudi huda nevihta. Hudo vreme, blisk, grom in dež nadaljevalo se je skoro ves dan in v mnogih prodajalnicah delali so le pri luči.

— (Z Vrhničke) 29. avgusta. Danes zjutraj ob 7. uri navstal je strašen vihar in dež. V dveh urah podrl je vihar kakih 10 kozolcev, razkril mnogo slamnatih in z opeko kritih hiš, ter ruval jagnede in sadna drevesa, da je bilo kar groza. Dež, ki je kar lil, napravil je iz „Stare ceste“ kar potok. Mej tem viharjem treščilo je tudi v vezan, z žitom in ajdo napolnjen kozolec Janeza Telbana v Dolu pri Borovnici, ki je bil najedenkrat ves v plamenu. Ljut vihar otrešel je tudi brezplačno vsem vse zrelo in nezrelo sadje. Koliko škode pa je na polji in drugod vse ta vihar napravil, se sedaj natanko še ne ve. Ajda, koruza in proso je večinoma uničeno.

— (Iz Zagorja ob Savi) 29. avgusta: Nevihta, kakoršne celo stari ljudje ne pomnijo, polomila je danes zjutraj ob 8. uri tukaj veliko drevja, raztrgala strehe, uničila poljske pridelke, posebno ajdo, in napravila torej veliko škode.

— (Ludovika Wechsel-na,) bivšega knjigovodjo pri g. Bamberg-u, išče v zadnjem policijskem listu c. kr. deželna sodnija, zaradi hudo delstva poneverjenja. Wechsel je namreč imel za Bambergovo firmo tri denarna pisma. Iz jednega, v katerem je bilo nad 400 gld., vzel je denar in pismo prazno odposlal, potem jo pa popihal.

— (Nogo si je zlomil) na Lžanski cesti včeraj zjutraj 60letni kmetovalec Blaž Ločnikar po domače Žebjar iz Hauptmance. Konj se je Ločnikarju splasil in prišel je mož pod kolesa, tako, da ga je dirjajoči konj še precej časa za seboj vlačil. Desna noga se je le malo telesa držala. Prenesli so ga v bolnico.

— (Banka „Slavija“) nam je poslala svoje poslovno poročilo za leto 1884. Prepričali smo se iz njega, da je tudi v preteklem letu prav sijajno napredovala in si pridobila splošno zaupanje po vsi naši državi. Članov je štela koncem preteklega leta 206.587. Njene poroštvene in rezervne zaloge so znašale 6,520.517 gold. 97 kr., efektno premoženje pa 6,346.551 gld. 9 kr. Za škode je izplačala svojim članom od leta 1869. — torej v šestnajstih letih svojega obstoja — zares lepo svoto, 9,180.901 gld. 14 kr. Mi se iz srca radujemo na sijajnem vspehu tega velikega slovanskega zavoda, ter mu želimo tudi v bodočnosti kar največjega napredka.

— (Zgubila) je včeraj učiteljica Elegija Špeharjeva iz Celja črno listnico, v kateri je bilo 25 gl.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 29. avgusta. Kakor „Prager-Zeitung“ poroča, navstala je vsled dogodkov v Kraljevem Dvoru silna razjarjenost v Liberci, posebno mej nižjim ljudstvom. Predvčeraj in včeraj zbiralo se je v Liberci ljudstvo pred „Besedo,“ kjer so pobili tri okna in nekega črkostavca baje topli. Izgredniki bili so skoro izključno rokodelski pomagači. Redarstvo energično postopalo. Nobenega novega izgreda. Ukrenile so se obširne naredbe za varnost.

Pariz 28. avgusta. V Marseille-u včeraj 31 mrličev za kolero, v Toulonu v zadnjih 24 urah 34. Na Španjskem včeraj 4699 za kolero zbolelo, 1423 umrlo.

London 28. avgusta. V vasi Mulmarat v grofiji Kilkenny hotelo je 100 policijskih agentov iztirati zakupnike, ki neso zakupa plačali. Agente napalo je 2000 ljudij. Policaji branili so se z bajoneti. Na obeh straneh veliko ranjenih.

Častitim volilcem Veliko-Laškega, Ribniškega in Kočevskega okraja za deželni zbor kranjski!

Ko sem se pred 3 meseci o povodu moje izvolitve za poslanca v državnem zboru svojim volilcem za podeljeno mi čast po ravno tem potu zahvaljeval, sem izrazil, da mi bode vsikdar sveta dolžnost in nepremična naloga, vse svoje slabe moči posvetiti blagru domovine in prospehu našega milega naroda!

Ne potrebujem družih besed tudi danes, ko mi gre zahvaliti se za blagostivo zaupanje Vam, častiti volilci, ki ste — dasiravno po osobah različni, pa po duhu in domoljubji oni isti, kot moji poprejšnji volilci!

Nesem se ponujal za ono čast, niti moledoval ali koledoval za njo ter je zares tudi ne pričakoval, ali ker ste mi jo po povse lastnem nagibu podelili, si vštevam za osobito čast in dolžnost, se Vašemu pozivu pokoriti ter izročeno mi častno nalogo hvalžno vsprejeti, in to tembolj, ker ste mi jo izročili z odprtimi zaupnimi srci, brez vseh pridržkov in pogojev. — Kar je pa mojemu srcu največjo zadovoljnost in radost prouzročilo, je složnost in soglasnost, ki Vas je vodila in jednila, kar mi je najlepši dokaz Vašega zaupanja ter Vaše prepričanosti, da bodo moja vodilna načela pri mojem javnem politiskem delovanji ona ista, ki so bila tudi do sedaj vsekdar mojim srčnim čutilom za vodilo, namreč prospeh blagra naše domovine in obrana svetih pravic našega naroda!

Moči moje so pač neznatne ter vem in spoznam, da za zahteve nove mi podeljene naloge nezadostne; — tudi nesem imel do sedaj prilike in časa, se z aktivno politiko pečati in vstopim toraj povse kot novinec v zbor že skušenih in izurjenih družih naših narodnih zastopnikov. Ali pošteno srce in dobra volja in uzor onih, ki jih je do sedaj narod kot svoje poverjenike spoštoval, me bodo vodili vsekdar po potu, ki ga bodem spoznal, da pelje v pravo duševno in gmotno narodu koristno zavetje. Na kolikor pa moje zmožnosti zadostile ne bodo, prosim — prizanesite!

Srčno „na zdravje“!

V Celovci, 28. avgusta 1885.

Jakob Hren,

Vaš poslanec za deželni zbor.

Razne vesti.

* (Trafikantke ženin.) Iz Benetk se poroča: V gospoda Albertija trafiko zahajal je že več tednov vsak dan mlad Anglež, ki je kupoval najfinjše smodke, prinašal prodajalki lepa darila in poliktor mu je dopuščalo neznanje jezika, jej iskreno dvoranil. Pred nekaj dnevi dal je deklici svojo vizitnico, na katerej je bilo zapisano „Lord Rowden“ in povedal jej je, da stanuje v „Grand Hotel-u,“ kjer je vse prvo nadstropje njegovo ter jej naposled ponudi, da jo vzame za ženo. Anglež je zahteval, da mora biti poroka hitro in skrivši, ker se je bati, da, ko bi njegovi sorodniki o tem zvedeli, bi na vse kriplje delali, da bi preprečili poroko. Iz previdnosti šel je gosp. Alberti sam v hotel in tam je pri čaši vina izpraševal natakarija. Anglež ni lagal, vsa hiša hvalila je njegovo radodarnost, njegovo bogastvo. V 20 dan t. m. imela je biti poroka. Ker ženina ni bilo o pravem času, gre nevesta s svojim strijcem v hotel ponj in našla ga je črno oblečenega z belo kravato, ko je snažil čevlje svojega gospoda. Ženin bil je Edward Mamers, Lorda Rowdena strežnik. Deklica je omedlela, lord sam pa je bil silno razkačen, ko je čul o tej slepariji

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkrina v mm.
29. avg.	7. zjutraj	734.07 mm.	13.8° C	sl. svz.	jas.	3.90 mm.
	2. pop.	732.12 mm.	22.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	730.42 mm.	17.6° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.9°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 75	kr.
Srebrna renta	83 „ 49	„
Zlata renta	108 „ 95	„
5% marena renta	99 „ 80	„
Akcije narodne banke	870 „ 10	„
Kreditne akcije	283 „ 10	„
London	124 „ 55	„
Srebro	— „ 88 1/2	„
Napol.	9 „ 89	„
C. kr. cekini	5 „ 10	„
Nemške marke	61 „ 10	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	„

4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	108	gld. 95	kr.
Ogrska zlata renta 4%	99	"	"
" papirna renta 5%	92	"	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. . .	104	"	"
Dunava reg srečke 5%	100	gld. 116	50
Zemlj. obć. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi .	124	"	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	"	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	"	"
Kreditne srečke	100	gld. 179	75
Rudolfove srečke	10	"	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	99
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v. . .	192	"	40

Košnja otave

v Mestnem logu (8 oral) se odda. — Natančneje pove iz prijaznosti upravnitvo „Slov. Naroda“. (488—3)

Štiri dijaki

vsprejmo se za prihodnje šolsko leto po ceni v celo hrano. Poizve se pri Heleni Nabernik, Rožne ulice št. 27, II. nadstropje, na ulico. (493—2)

Jednega ali dva učenca

takoj vsprejme (490—3)

M. ŠKRABEC,

kleparski mojster, v Ljubljani, Selenburgove alicie.

Dijaki

z dežele vzamejo se v stanovanje in hrano po nizki ceni. — Natančno se izve pri gospe Leopoldini Götzel-novej, Rožne ulice št. 21, v Ljubljani. (497—1)

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7,

poleg gledališča,

priporoča svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov iz klobučine, kap, specialitet klobukov za dečke, slamnikov vsake vrste. (495—1)

CHAPEAUX-CLAQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Hiša in senožeti

na prodaj.

V neposrednem obliži c. kr. vadnice v Ljubljani prav dobro ohranjena hiša z 2 nadstropji in 2 v občini Brezoviški ležeči senožeti prodajo se prostovoljno. — Pojasnila daje

Marija Jalen,

(492—2)

sv. Petra cesta št. 37 v Ljubljani.

Jabelčni in grozdni mlini, sadne in vinske tiskalnice

razširjene v mnogo tisoč izvodih po vseh deželah sveta. Najnovejše in priznane izvrstne sestave in najboljše dela. Vseh velikostij od 90 L do 1600 L vsebine. Cene nizke in na željo franco na železniško ali brodarsko postajo; spričevala in naslove, kjer se naše tiskalnice rabijo, pošljemo franco in zastonj. Solidni agenti se iščejo. Piše naj se na

PH. MAYFARTH & Co.,

in Frankfurt a. M. und Wien, II., Taborstrasse 76.

Livarna za železo (365—6)

in tovarna za poljedelske in kletarske stroje.

poštnem povzetji

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinerše vrste, bel in rožast, v skatelah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalni dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodoma vred 30 kr.

Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 skatula z navodoma vred 40 kr., jedna velika 80 kr.

Malaga najfinerša v botelijah po 60 kr.

(406—8)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

Dijaki

vsprejmo se za prihodnje šolsko leto v stanovanje in hrano. Glavni trg št. 17, III. nadstropje. (496)

Dve njivi,

jedna blizu Vodmata (meri 1200 □ sežnjev), druga poleg ceste v Smartno, tik železniške proge (meri 1 oralo 600 □ sežnjev), prav pripravi za kako stavbo (tovarno, hišo, magacin ali šupo), sta iz proste roke cenó na prodaj. — Resni kupci naj se oglasijo pri posestniku, Sv. Petra cesta št. 42 v Ljubljani. (485—3)

Podpisani usoja si naznanjati slavnemu p. n. občinstvu, da se dobiva od 1. avgusta t. l. v

NARODNI KAVARNI

pri Fischer-ji,

Kongresni trg št. 13,

črna kava po 10 kr. — Nadalje je ta kavarna preskrbljena z mnogovrstnimi časniki, slovenskimi in nemškimi. — Za obilni obisk priporoča se vsem narodnjakom

(455—5)

z odličnim spoštovanjem

Josip Kramar, kavarnar.

Piccoli-eva esenca za želodec

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezní v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemorojide, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v skatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—20)

Cena steklenici 10 novc.

Umetne

(489—2)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradekega mostu, I. nadstropje.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujem se prečastitim gg. trgovcem in slavnemu p. n. občinstvu za meni do sedaj izkazano zaupanje in priporočam gg. trgovcem za mnogobrojna naročila svojo izvrstno urejeno

apreturo za sukno,

slavnemu občinstvu pa svojo

kemično spiralnico,

v katerej se razparane in nerazparane moške in ženske obleke, obleke za vizite, šali, tapcirsarsko blago, tepihi z vsemi okraski, da isti ne zgube prvotne svoje barve in oblike, lepo očedijo.

Preginjala vsprejmo se za pranje in se potem nategnejo, da so zopet lepi, kar se prav dobro in ceno izvrši. — V mojej

barvariji

se vsprejme za barvanje svilasto, bombažno ali pomešano blago, kakor obleke gospodov, ženski paletot in plašči za dež, ne da bi se isti razparali. Vse to se barva v vsakej barvi, katere se naroči.

Za mnogobrojna naročila in ceno izvrševanje se priporoča

z odličnim spoštovanjem

(487—2)

JOSIP REICH,

Poljanski nasip, Ozke ulice h. št. 4, v Ljubljani.

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA,

katere so analizovali in označili deželna akademija v Budim-pešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tiebhorne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtju vode ter se pred vsemi znanimi grenicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh specijerskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (213—19)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Prodajalnica

na Dunajski cesti št. 18,

za vsako kupčijo pripravna, (475—3)

se takoj odda.

Razjasnila daje **Karol Kauschegg.**

P. n.

Podpisani si usojam uljudno naznanjati, da sem

otvoril

sladičarski obrt

na Turjaškem trgu št. 1.

Ko sem že več let delal pri najboljših obrtnih take vrste, morem svojim čestitim p. n. naročevalcem zagotavljati, da se bodem prizadeval opravičiti z dobrim, lepim in cenim blagom zaupanje, ki se bode v me stavilo. — Častitim trgovcem priporočam se za izdelovanje melisnih jagod, rédkinih in penastih bonbonov in vseh družih sladičarij. — Ravno tako se priporočam za naročitev tort in tortnih naklad, kakor tudi vseh sladičarskih pekarstev in vsakovrstnih bonbonov.

Proseč za mnoge naročbe, se znamenujem

z velespoštovanjem

(472—5)

JOSIP TRAMPUŠ.

V Ljubljani v avgustu 1885.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte), nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavní zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabljenji, diarrhoe in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindwiesu (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepjujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

(407—4)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmarj 5 steklenic.